

Турòша – Г.Ал., С 5, гора във валог.

Тùрската нѝва – Глш., ЮЗ, обраб. земя.

Тùрската махалà – Рак., стара турска махала в с. Раково.

Тùрската чешмà – ГЧ., СЗ 6, стара чешма, строена по турско време.

Тùрски дол – Ич., СИ 1,3, тук бил убит турчин.

Тùрски рът – Ич., СИ 1,5, планински рид с поляна. По предание тук излизали мъжете да посрещат турските разбойници и чрез подкуп да предотвратяват нападения над селото

Тùрските грòбища – 1. Бл., ЮЗ 1,5, в *Дебелата кория*; 2. Гер., И 0,5; 3. Глф., ЮИ 1; 4. Зап., ЮЗ 2; 5. Топ., ЮИ 0,5; 6. Чок., Ю1; 7. Кр., З, по-късно цигански; 8. Зл.в., С1; 9. Ст.с.З., 0,5, по-късно разорани; 10. Меч., Ю, по-късно лозя – стари мюсюлмански гробища.

Тùрските нѝви – Др., СЗ 1,5, обраб. земя.

Тùрския гроб – Г.Ал., СЗ.

Тùрския кайнàк – 1. Гав., ЮЗ 3, извор в м. *Черкèзица*, изходно място за нападения над с. Джиново (Злати войвода); 2. Зл.в., СИ 3.

Тùрското грòбе – Сред., И 0,4.

Тùрското лòзе – Глш., З 1.

Тùрското марàшче – Тв., някогашно изоставено лозе, по-късно – градина.

Турсунлѝй – име на с. *Самуилово* до преименуването му през 1934 г.

Турсунлѝйски гечѝт – Сл., ЮИ, стар брод на р. *Куруча* (*Асеновска*) към с. Самуилово (*Турсунлий*).

Турлùка – Ст.с., С 1, поляна, на която са горели дървени въглища.

Турсунлѝйски път – 1. Пан., СЗ; 2. Сл., ЮИ, стари пътища за с. Самуилово.

Турчèто – Зай., от емл. рег.

Тутлиджè – име на с. *Калояново* в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 414).

Тùхлите – Глш., ЮЗ 2,5, обраб. земя, в миналото оттук са вземали пръст за направа на тухли.

Тèмната горà – Гр., СИ 6, гъста гора, част от обширния старопланински горски масив *Темната гора* – между връх *Чумерна* и *Вратника*.

Тèнката корѝя – 1. Ск., С.; 2. Б., С 3,5.

Тèнката рьтлѝна – 1. Коз., СЗ 9, тесен планински рид, противоположен на съседния *Широк рид*, сега залесен с бор.

Тèнки рът – Сл., С 8, планински рид, противоположен на съседния *Плоски рът*.

Тèнкия рът – 1. Сб., С 6; 2. Зай., Ю 1,4

Тèнкото пътче – 1. Меч., ЮЗ, стар път за с. Ковачите; 2. Ков., СЗ, стар път за с. Мечкарево.

Тèпана – Зай., от емл. рег.

Тèрнен клàденец – махала, присъединена към с. Зайчаре. ДИ: *Trònen klàdenec*, *Tikèn bunàr*.